

Algorytmy i struktury danych

Drzewa

Krzysztof M. Ocetkiewicz

Krzysztof.Ocetkiewicz@eti.pg.edu.pl

Katedra Algorytmów i Modelowania Systemów, WETI, PG

- przychodzi do nas strumień obiektów (np. napisów, dat, krotek itp.)
- chcemy:
 - wiedzieć, czy obiekty się powtarzają
 - policzyć powtarzające się obiekty
 - powiązać dodatkowe dane z obiektami
 - itp.
- gdyby obiekty były niedużymi liczbami:
 - `tablica[obiekt]++;`
 - `if(tablica[obiekt]) > 0 ...`
 - `tablica[obiekt]=dodatkowe_dane ...`

- możemy też napisać:
obiekt = wczytaj();
for(i = 0; i < o; i++)
 if(tab2[i] == obiekt) break;
if(i == o) tab2[o++] = obiekt;
tablica[i]++;
- co jeżeli różnych obiektów będzie dużo?
- co jeżeli nie będziemy znali liczby różnych obiektów?

- rozwiązaniem jest wykorzystanie pamięci asocjacyjnej (skojarzeniowej)
- jest to pamięć przechowująca powiązane pary (*klucz, wartość*)
- *klucz* jest “indeksem” w tablicy, *wartość* jest elementem w niej przechowywanym
- zarówno klucz jak i wartość może być dowolnego typu
- na pytanie o klucz, pamięć taka odpowiada skojarzoną z nią wartością (chyba, że z danym kluczem nie jest skojarzona żadna wartość)
- np. słownik polsko-angielski
 - kluczem jest słowo polskie
 - wartością jest słowo angielskie

- skojarzenie jest jednokierunkowe: możemy pytać tylko o klucz
 - w słowniku polsko-angielskim trudno znaleźć tłumaczenie angielskiego wyrazu
- jeżeli potrzebujemy również skojarzenia odwrotnego — używamy drugiego słownika
- tablica jest szczególnym typem pamięci asocjacyjnej, w której kluczem są niewielkie liczby naturalne

- możemy teraz napisać:

```
PamiecAsocjacyjna T;
```

```
...
```

```
obiekt = wczytaj();
```

```
if(!ZNAJDZ(T, obiekt)) T[obiekt] = 1;
```

```
else T[obiekt] = T[obiekt] + 1;
```

Drzewa poszukiwań binarnych (BST)

- szybki algorytm wyszukiwania — wyszukiwanie binarne
- jeżeli *klucz* jest mniejszy od wybranego elementu, ograniczamy się do lewej strony, jeżeli większy, ograniczamy się do prawej strony
- “rozwidlona” lista:

```
struct Node {  
    Klucz key;  
    Dana value;  
    Node *parent;  
    Node *left;  
    Node *right;  
};
```

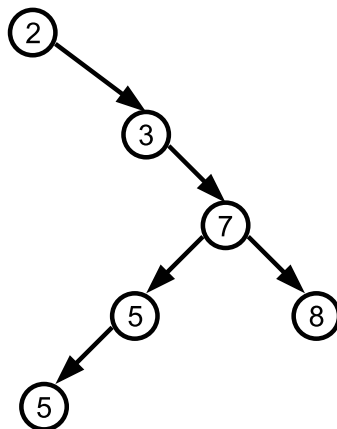
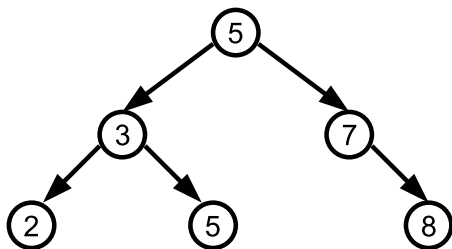
Drzewa poszukiwań binarnych (BST)

- w lewym poddrzewie znajdują się wszystkie klucze mniejsze (mniejsze bądź równe, jeżeli dopuszczamy obecność wielu takich samych kluczy w drzewie) od klucza węzła
- w prawym poddrzewie znajdują się wszystkie klucze większe od klucza węzła

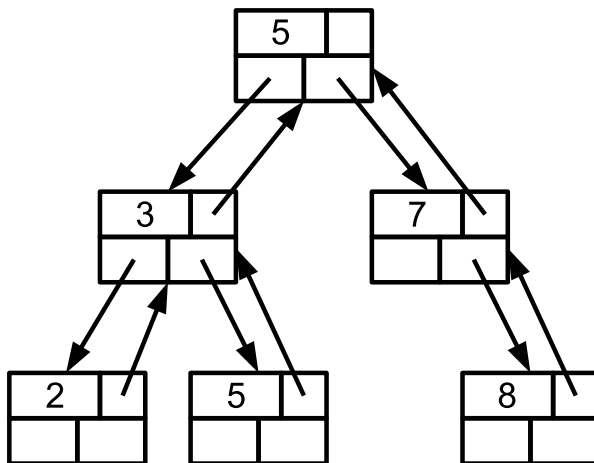
Drzewa poszukiwań binarnych (BST)

- pozwalają wykonywać operacje właściwe dla pamięci asocjacyjnych (wstawianie, usuwanie, wyszukiwanie elementu wg. klucza)
- dodatkowo pozwalają znaleźć minimum, maksimum oraz następnika i poprzednika danego elementu (następny/poprzedni element w kolejności rosnących kluczy)
- złożoność tych operacji jest proporcjonalna do wysokości drzewa
- w losowo zbudowanym drzewie binarnym będzie to $O(\log n)$
- w pesymistycznym przypadku jest to niestety $O(n)$

Drzewa poszukiwań binarnych (BST)

Drzewa poszukiwań binarnych (BST)

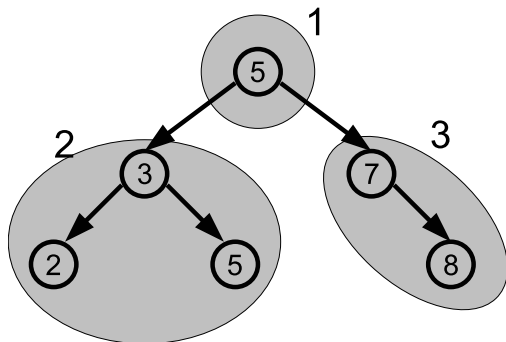
- wypisanie wszystkich elementów drzewa
- preorder
 - węzeł, lewe poddrzewo, prawe poddrzewo
- inorder
 - lewe poddrzewo, węzeł, prawe poddrzewo
- postorder
 - lewe poddrzewo, prawe poddrzewo, węzeł

- pozwala na łatwe zapisywanie/odczytywanie drzewa z pamięci zewnętrznej

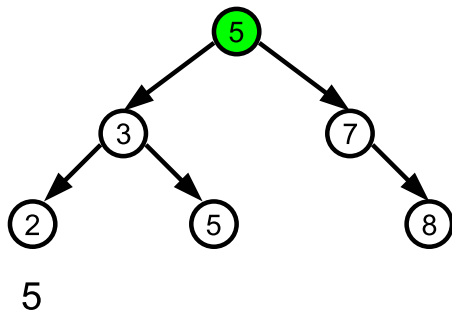
PREORDER(*root*)

```
1: if root  $\neq$  nullptr then  
2:     print root  
3:     PREORDER(root.left)  
4:     PREORDER(root.right)  
5: else {tylko jeżeli np. zapisujemy drzewo na dysk}  
6:     print nullptr  
7: end if
```

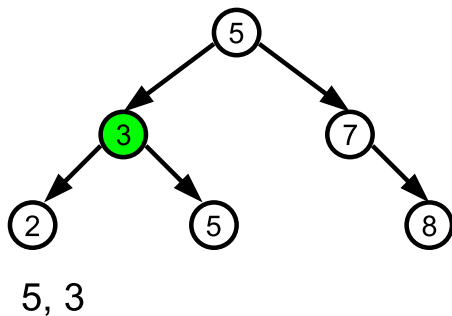
Przełądanie preorder

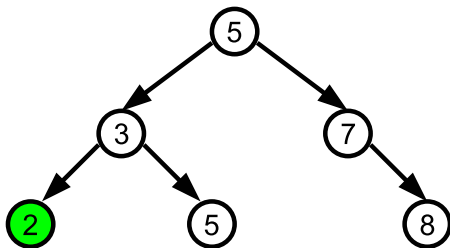
Przeglądanie preorder

Przeładowanie preorder

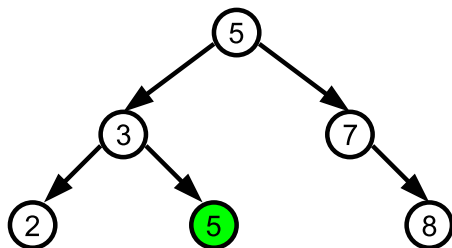

Przeładowanie preorder

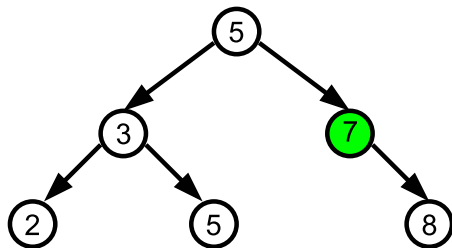
5, 3, 2

Przeładowanie preorder

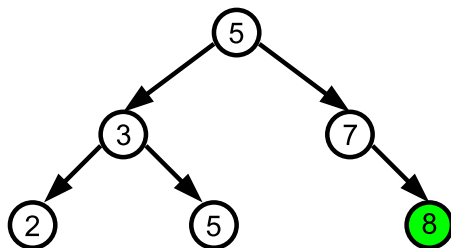
5, 3, 2, 5

Przeładowanie preorder

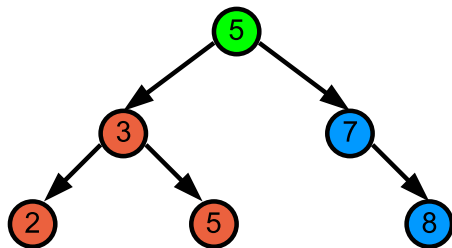
5, 3, 2, 5, 7

Przełądanie preorder

5, 3, 2, 5, 7, 8

Przeładowanie preorder

5, 3, 2, 5, 7, 8

PREORDER(*root*)

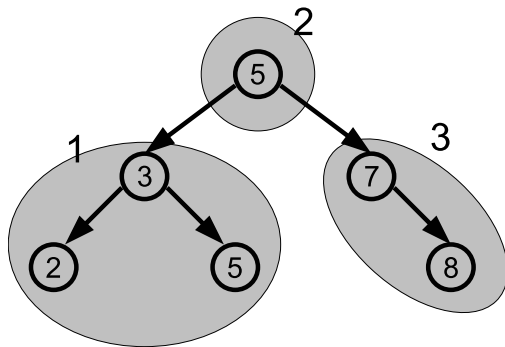
```
1: stos = pusty stos
2: stos.push(root)
3: while not stos.empty() do
4:     w = stos.top()
5:     stos.pop()
6:     print w.value
7:     if w.right  $\neq$  nullptr then stos.push(w.right)
8:     if w.left  $\neq$  nullptr then stos.push(w.left)
9: end while
```

- wypisuje elementy w kolejności niemalejących kluczy

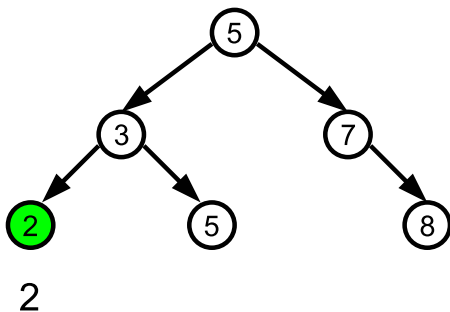
INORDER(*root*)

```
1: if root  $\neq$  nullptr then  
2:     INORDER(root.left)  
3:     print root  
4:     INORDER(root.right)  
5: end if
```

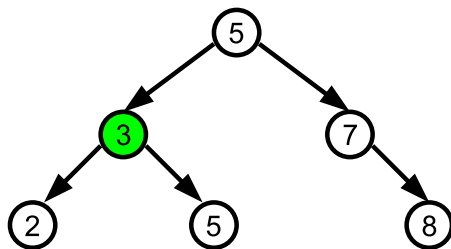
Przeładowanie inorder

Przeładowanie inorder

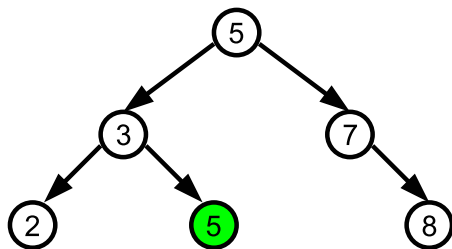

Przeładowanie inorder

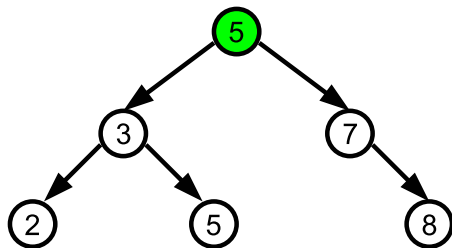
2, 3

Przeładowanie inorder

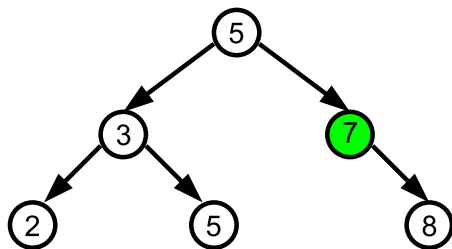
2, 3, 5

Przeładowanie inorder

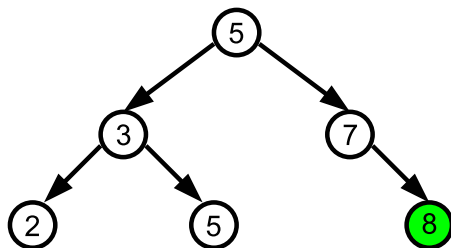
2, 3, 5, 5

Przeładowanie inorder

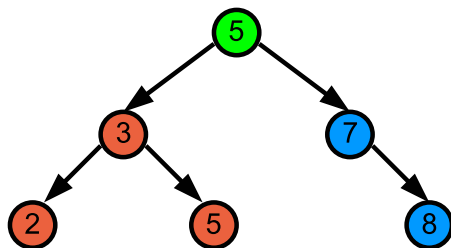
2, 3, 5, 5, 7

Przeładowanie inorder

2, 3, 5, 5, 7, 8

Przełądanie inorder

2, 3, 5, 5, 7, 8

POSTORDER(*root*)

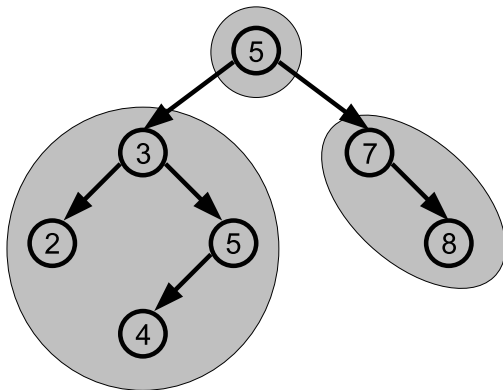
- 1: **if** *root* \neq *nullptr* **then**
- 2: POSTORDER(*root.left*)
- 3: POSTORDER(*root.right*)
- 4: **print** *root*
- 5: **end if**

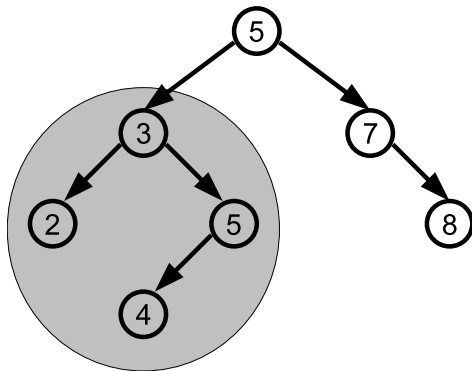
- wysokość drzewa o korzeniu *root* jest wysokością większego z jego poddrzew powiększoną o 1 (drzewo, tak jak listy jest strukturą rekurencyjną)

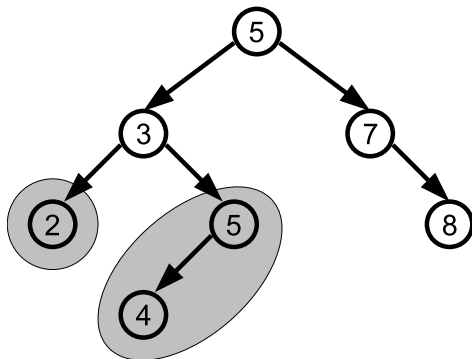
WYSOKOSC(*root*)

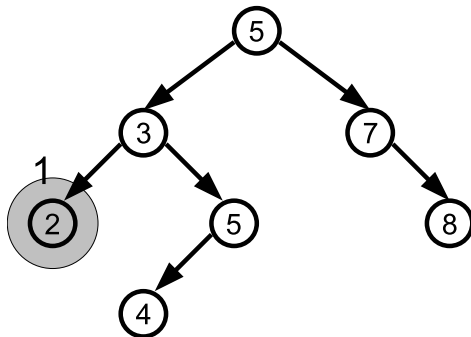
```
1: if root = nullptr then  
2:     return 0  
3: end if  
4: hl = WYSOKOSC(root.left)  
5: hr = WYSOKOSC(root.right)  
6: return max(hl, hr) + 1
```

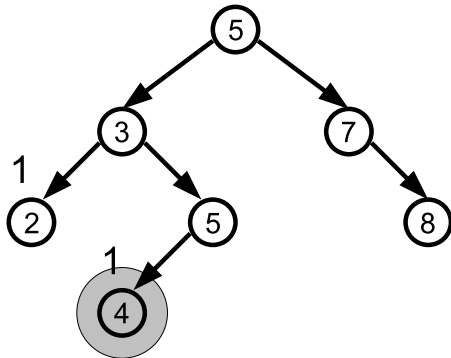
$$\text{WYS} = \max(\text{WYS}(\text{root.left}), \text{WYS}(\text{root.right})) + 1$$

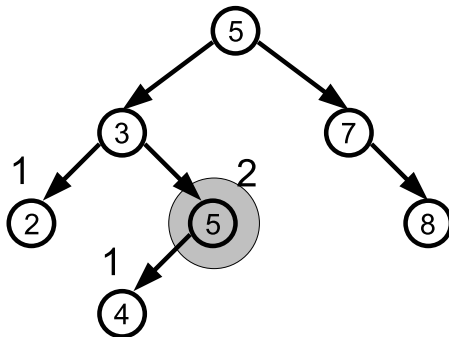

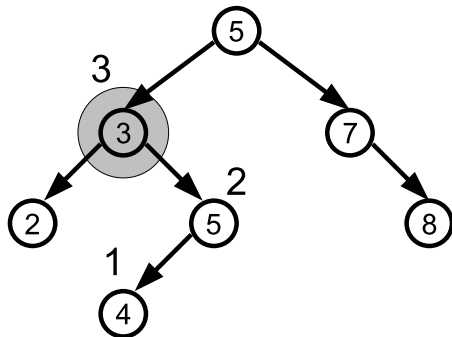

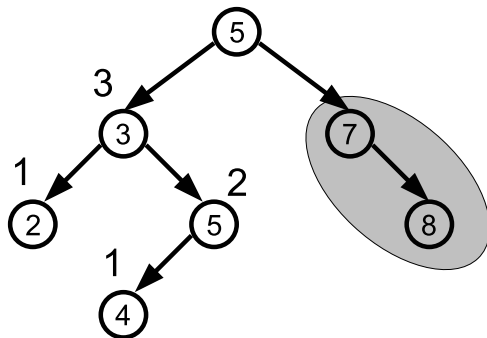

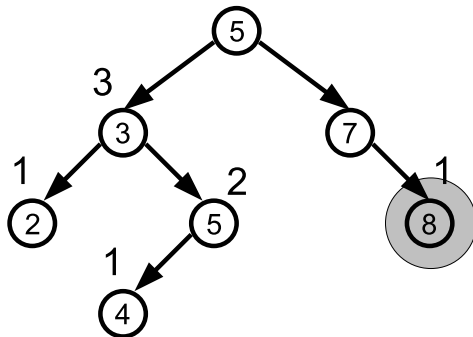

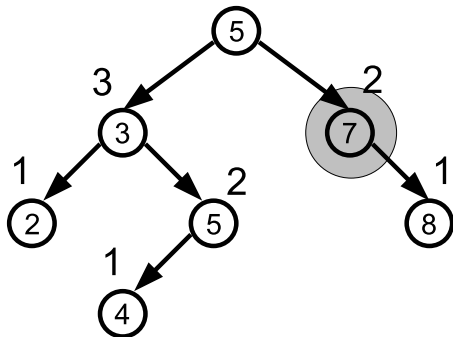
Wysokość drzewa

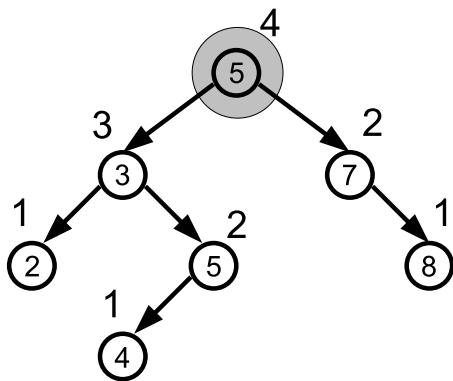
Wysokość drzewa

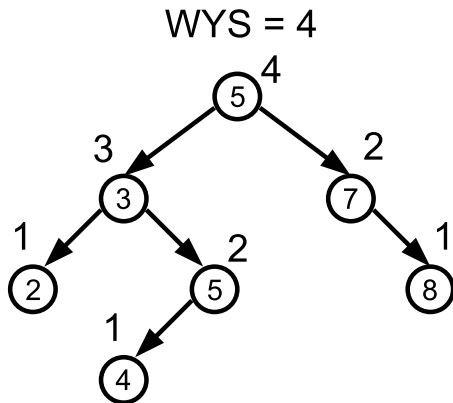

Wysokość drzewa

Wysokość drzewa

- chcemy znaleźć element o podanym kluczu

ZNAJDZ(*root*, *klucz*)

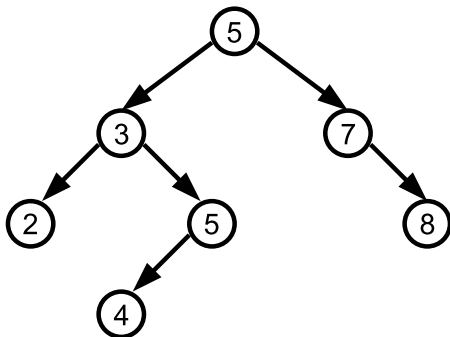
```
1: if root = nullptr or root.key = klucz then  
2:     return root  
3: end if  
4: if klucz < root.key then  
5:     return ZNAJDZ(root.left, klucz)  
6: else  
7:     return ZNAJDZ(root.right, klucz)  
8: end if
```

- wersja iteracyjna

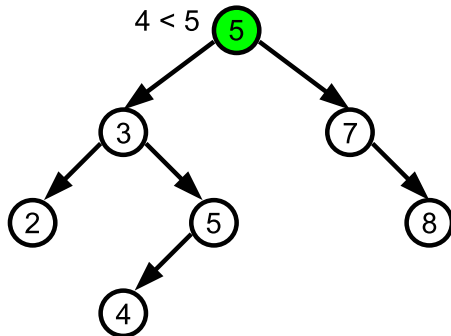
ZNAJDZ(*root*, *klucz*)

```
1: curr = root
2: while curr ≠ nullptr and curr.key ≠ klucz do
3:     if klucz < curr.key then
4:         curr = curr.left
5:     else
6:         curr = curr.right
7:     end if
8: end while
9: return curr
```

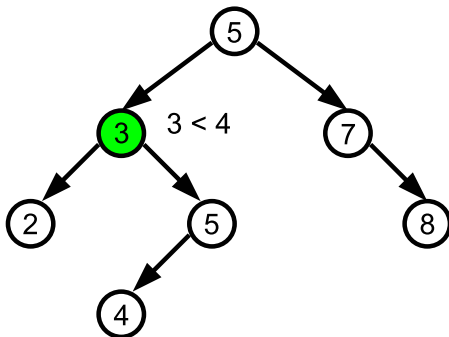
ZNAJDZ(root, 4)

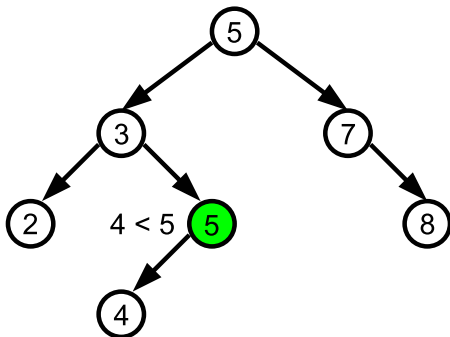
ZNAJDZ(root, 4)

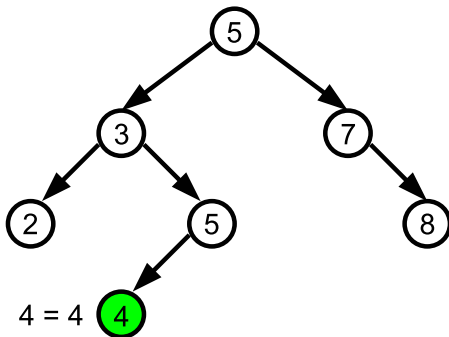
ZNAJDZ(root, 4)

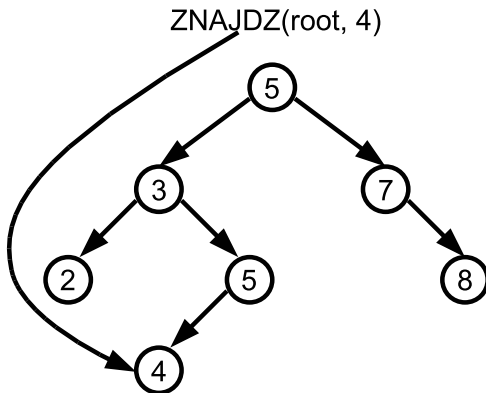

ZNAJDZ(root, 4)

ZNAJDZ(root, 4)

- szukamy węzła o najmniejszym kluczu w drzewie (rekurencyjnie)

MINIMUM(*root*)

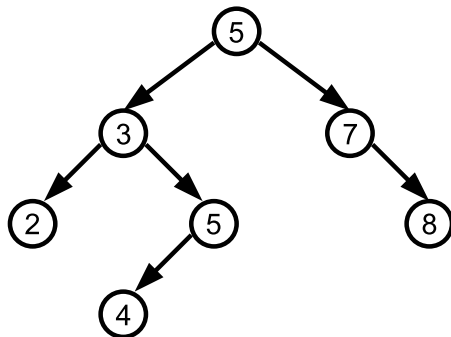
```
1: if root = nullptr or root.left = nullptr then  
2:     return root  
3: else  
4:     return MINIMUM(root)  
5: end if
```

- szukamy węzła o najmniejszym kluczu w drzewie (iteracyjnie)

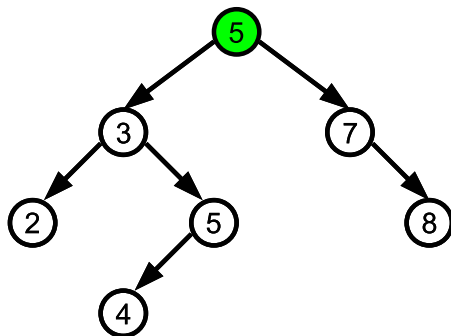
MINIMUM(*root*)

```
1: if root = nullptr then  
2:     return nullptr  
3: end if  
4: curr = root  
5: while curr.left  $\neq$  nullptr do  
6:     curr = curr.left  
7: end while  
8: return curr
```

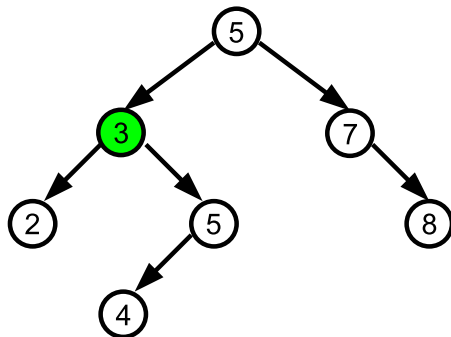
MINIMUM(root)

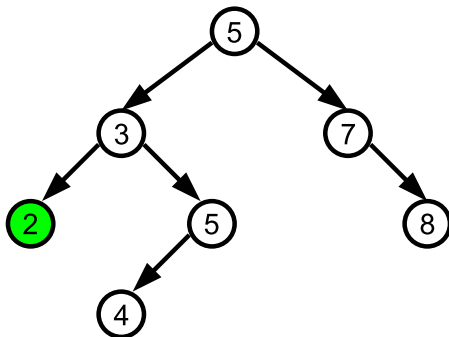
MINIMUM(root)

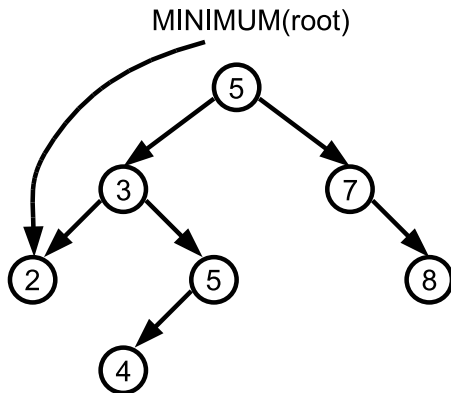
MINIMUM(root)

MINIMUM(root)

Minimum

- odnalezienie elementu o maksymalnym kluczu wygląda analogicznie:

MAXIMUM(*root*)

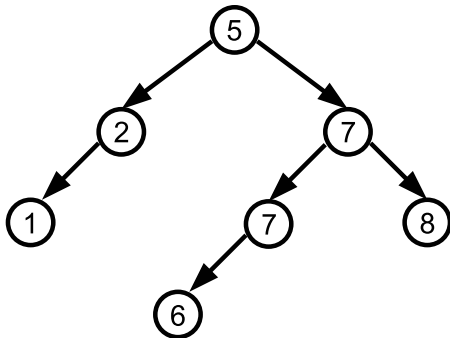
```
1: if root = nullptr then  
2:     return nullptr  
3: end if  
4: curr = root  
5: while curr.right  $\neq$  nullptr do  
6:     curr = curr.right  
7: end while  
8: return curr
```

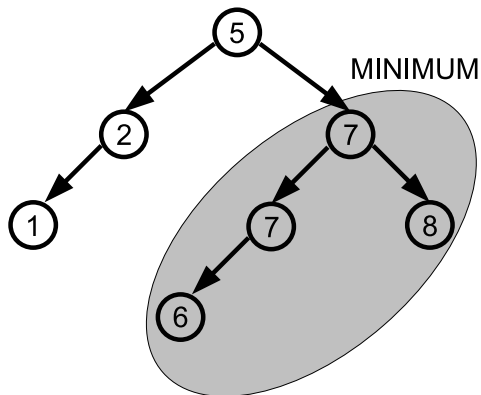
- należy znaleźć węzeł o kolejnym kluczu (najmniejszym spośród większych od bieżącego)

NASTĘPNIK(*wezel*)

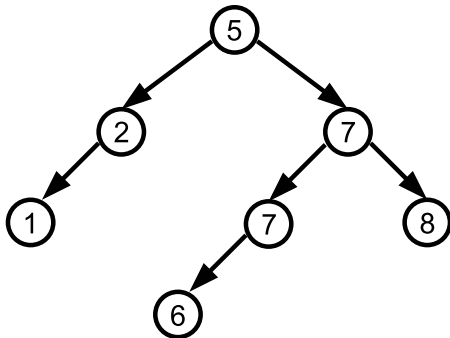
```
1: curr = wezel
2: if curr.right  $\neq$  nullptr then
3:     return MINIMUM(curr.right)
4: end if
5: parent = curr.parent
6: while parent  $\neq$  nullptr and curr = parent.right do
7:     curr = parent
8:     parent = parent.parent
9: end while
10: return parent
```

NASTEPNIK(5)

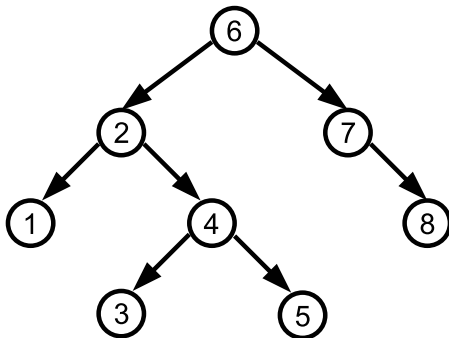

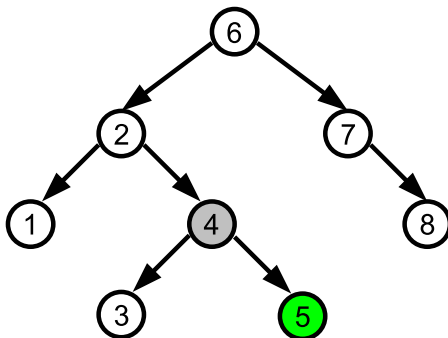
NASTEPNIK(5) = 6

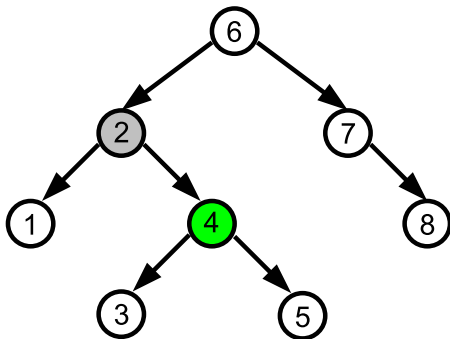

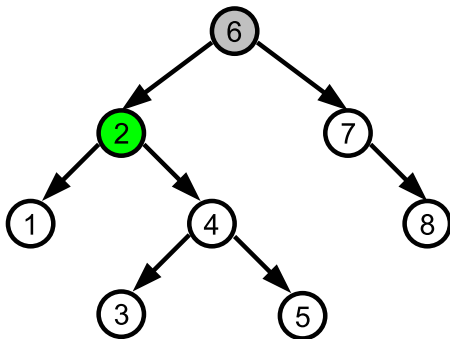
NASTĘPNIK(5)

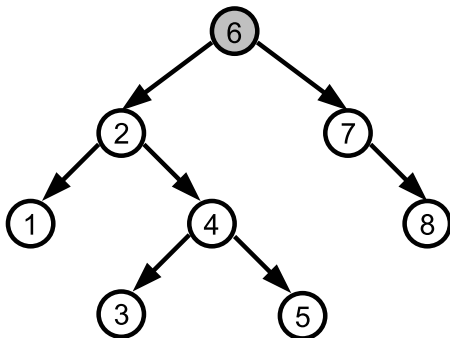

NASTEPNIK(5)

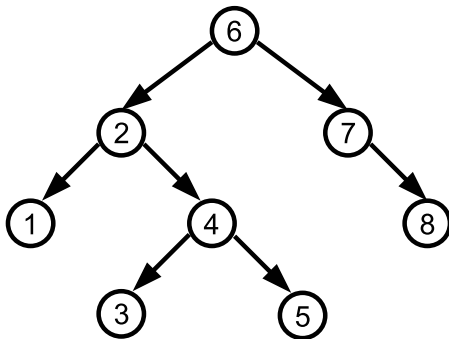

NASTEPNIK(5) = 6

- wstawiany węzeł będzie zawsze liściem
- postępujemy tak jak podczas wyszukiwania
- w miejscu gdy dojdziemy do *nullptr* wstawiamy nasz element
- zakładamy, że węzeł *nowy* ma już wypełnione pola *key* i *value*

Wstawianie węzła

WSTAW(*inout root*, *nowy*)

```
1: parent = nullptr
2: curr = root
3: while curr  $\neq$  nullptr do
4:     parent = curr
5:     if nowy.key  $\leq$  curr.key then curr = curr.left
6:     else curr = curr.right
7: end while
8: nowy.parent = parent
9: if parent = nullptr then
10:    root = parent
11: else if nowy.key  $\leq$  parent.key then
12:    parent.left = nowy
13: else
14:    parent.right = nowy
15: end if
```

Wstawianie węzła (rekurencyjnie)

WSTAW(*root*, *nowy*)

1: **if** *root* == *nullptr* **then return** *nowy*

2: **if** *nowy.key* \leq *root.key* **then**

3: *parent.left* = WSTAW(*root.left*, *nowy*)

4: *root.left.parent* = *root*

5: **else**

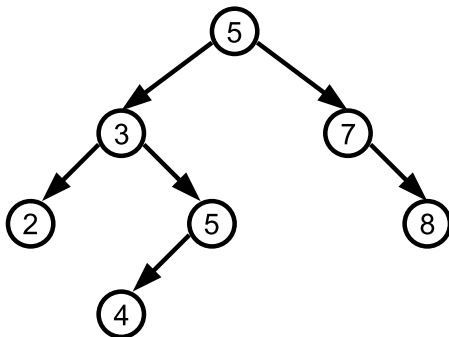
6: *parent.right* = WSTAW(*root.right*, *nowy*)

7: *root.right.parent* = *root*

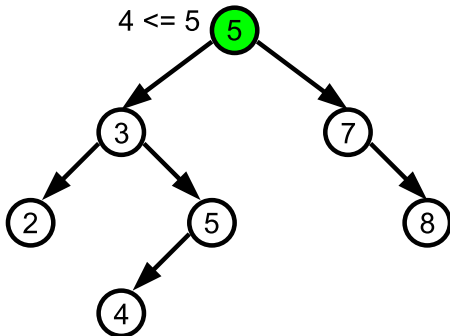
8: **end if**

9: **return** *root*

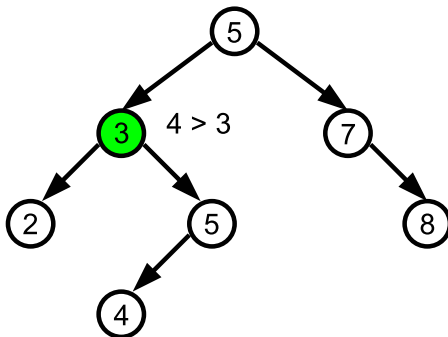
WSTAW(root, 4)

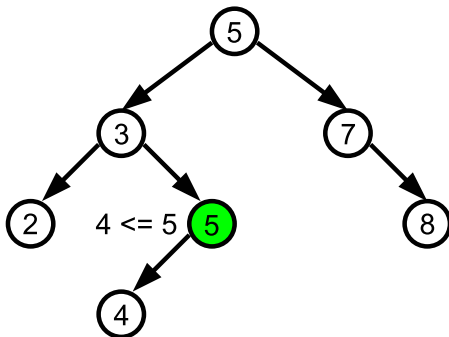
WSTAW(root, 4)

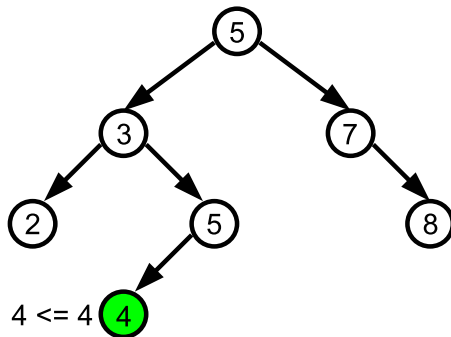
WSTAW(root, 4)

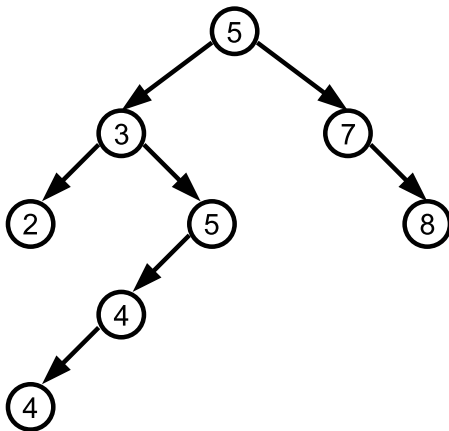
WSTAW(root, 4)

WSTAW(root, 4)

WSTAW(root, 4)

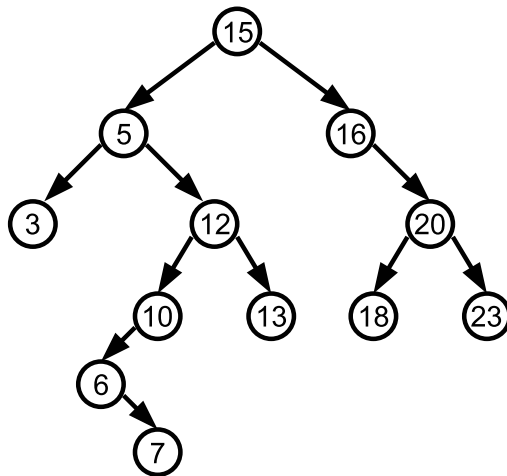
- jeżeli usuwany węzeł jest liściem, możemy go łatwo usunąć
- jeżeli usuwany węzeł ma jednego potomka, możemy “skrócić” gałąź, której jest elementem
- usunięcie wężła z dwoma potomkami wymaga więcej pracy, należy:
 - znaleźć jego następnika (ten na pewno będzie miał co najwyżej jednego potomka)
 - przepisać zawartość następnika w miejsce usuwanego wężła
 - usunąć następnika

Usuwanie węzła

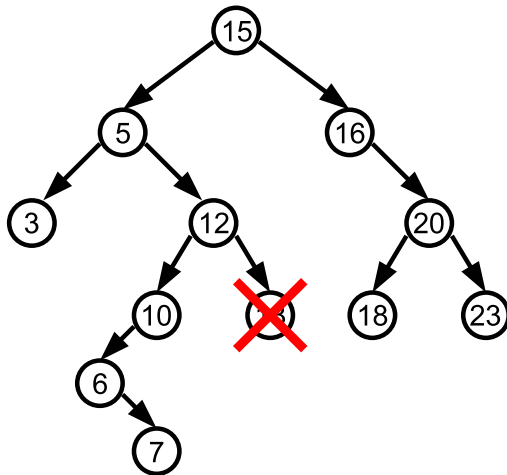
```
USUN(inout root, wezel)
  if wezel.left = nullptr or wezel.right = nullptr then
    usuwany = wezel
  else
    usuwany = NASTEPNIK(wezel)
  end if
  if usuwany.left ≠ nullptr then
    potomek = usuwany.left
  else
    potomek = usuwany.right
  end if
  if potomek ≠ nullptr then
    potomek.parent = usuwany.parent
  end if
```

```
if usuwany.parent = nullptr then  
    root = potomek  
else if usuwany = usuwany.parent.left then  
    usuwany.parent.left = potomek  
else  
    usuwany.parent.right = potomek  
end if  
if usuwany ≠ wezel then  
    wezel.key = usuwany.key  
    wezel.value = usuwany.value  
end if  
zwolnij pamięć zajmowaną przez usuwany
```

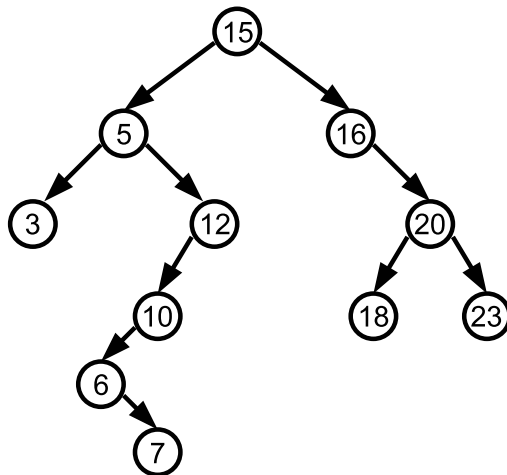
USUŃ(root, 13)

USUŃ(root, 13)

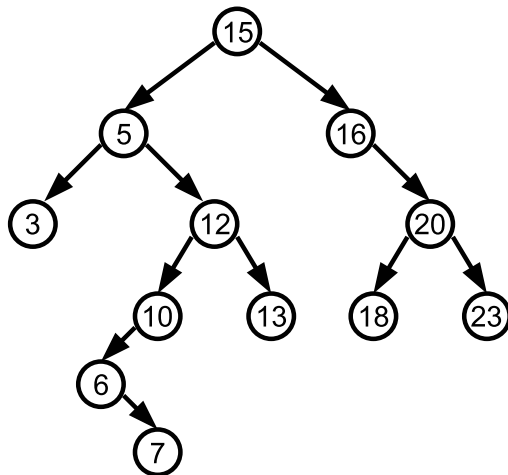

USUŃ(root, 13)

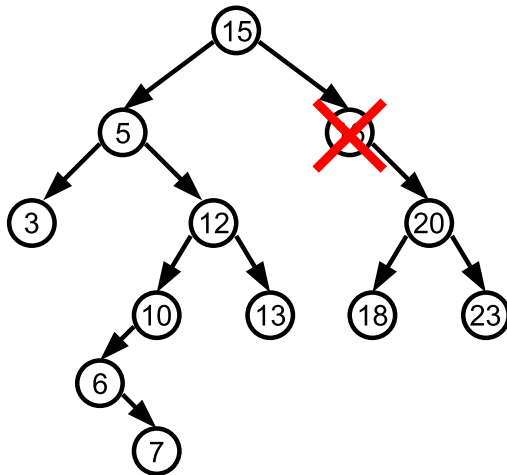
Usuwanie węzła z 1 potomkiem

USUŃ(root, 16)

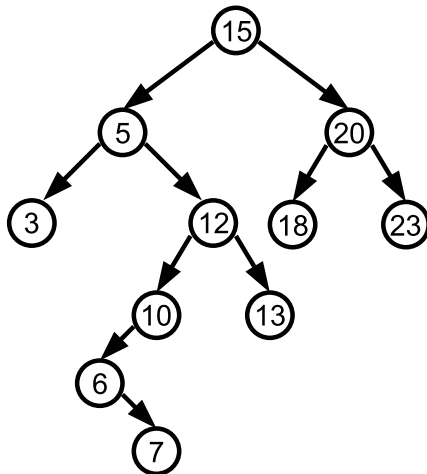
Usuwanie węzła z 1 potomkiem

USUŃ(root, 16)

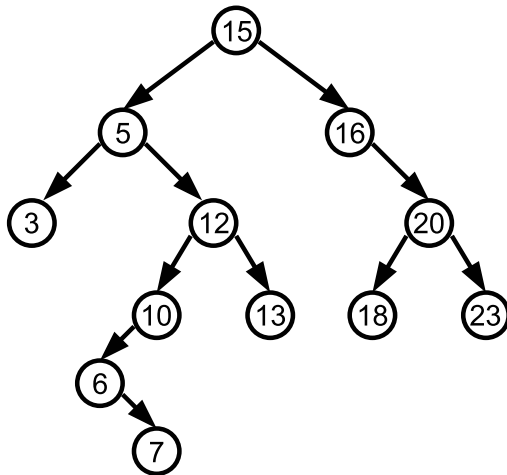
Usuwanie węzła z 1 potomkiem

USUŃ(root, 16)

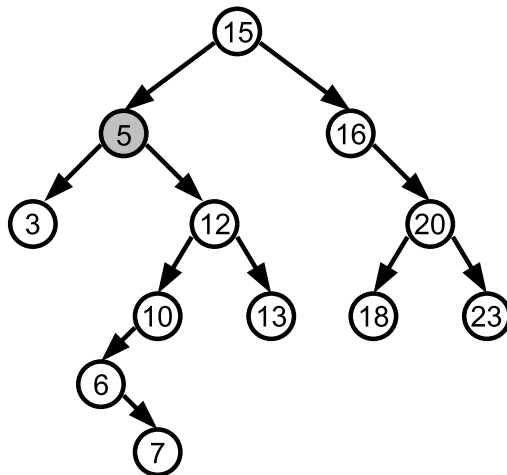
Usuwanie węzła z 2 potomkami

USUŃ(root, 5)

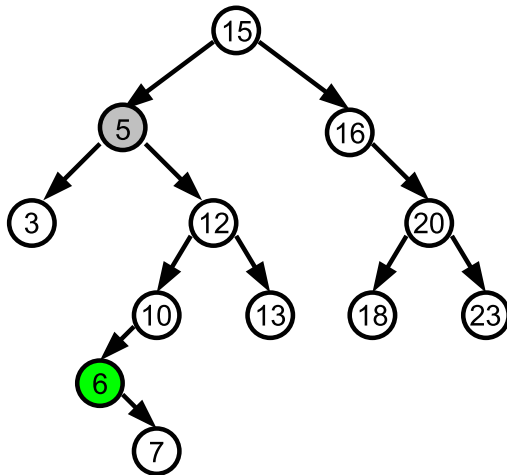
Usuwanie węzła z 2 potomkami

USUŃ(root, 5)

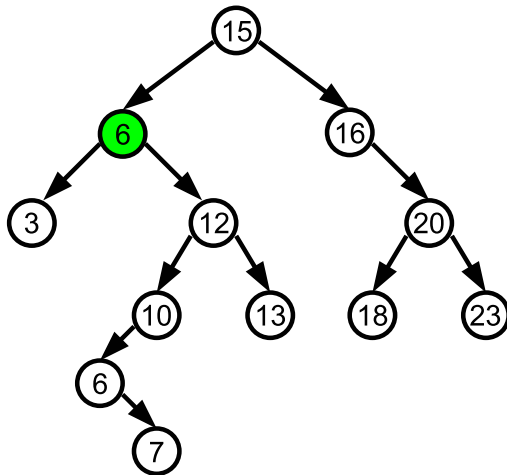
Usuwanie węzła z 2 potomkami

USUŃ(root, 5)

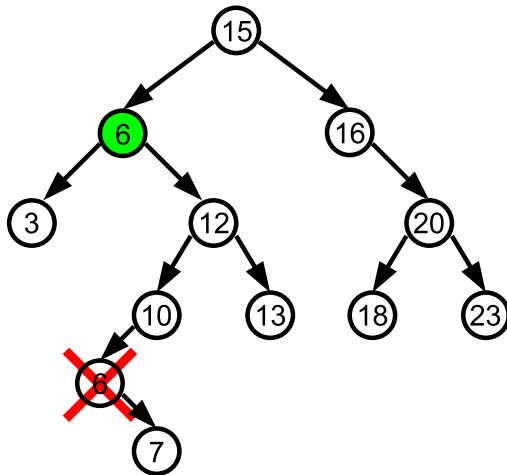
Usuwanie węzła z 2 potomkami

USUŃ(root, 5)

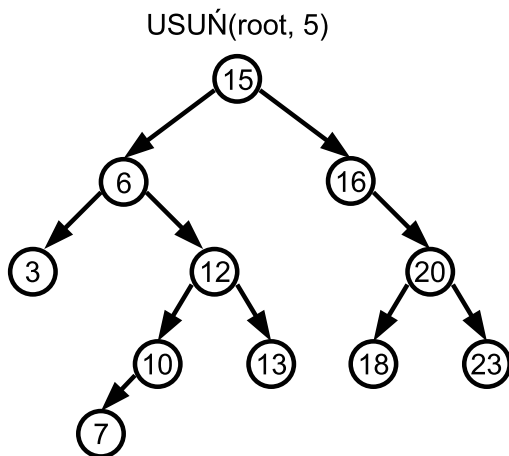

Usuwanie węzła z 2 potomkami

USUŃ(root, 5)

Usuwanie węzła z 2 potomkami

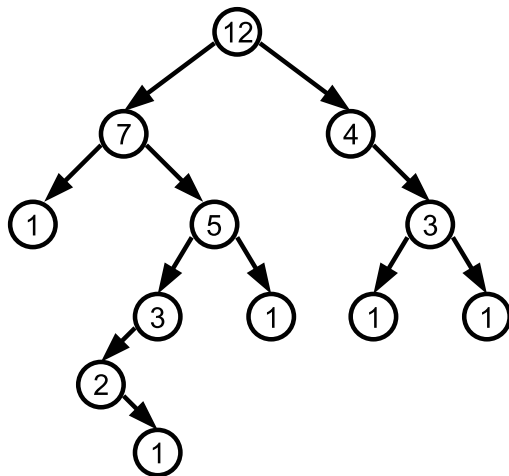

- pesymistyczna złożoność przedstawionych operacji wynosi $O(n)$
- np. ciąg wstawień do drzewa kluczy: 1, 2, 3, ...
- istnieją rozszerzenia drzew poszukiwań binarnych gwarantujące logarytmiczną wysokość drzewa (więcej na następnych wykładach)

Drzewa statystyk pozycyjnych

- możemy rozbudować drzewo binarne o możliwość znajdowania i -tej statystyki pozycyjnej w czasie $O(\log n)$ (pesymistycznie $O(n)$)
- dodajemy do węzła informację o rozmiarze drzewa, którego jest korzeniem
- wtedy $root.size = root.left.size + root.right.size + 1$
- należy pamiętać, aby pole to aktualizować podczas każdego wstawiania i usuwania elementu (wymaga to czasu proporcjonalnego do wysokości drzewa)

Drzewa statystyk pozycyjnych

STATYSTYKA($root, i$)

- 1: **if** $i = root.left.size + 1$ **then**
- 2: **return** $root.key$
- 3: **else if** $i \leq root.left.size$ **then**
- 4: **return** STATYSTYKA($root.left, i$)
- 5: **else**
- 6: **return** STATYSTYKA($root.right, i - root.left.size - 1$)
- 7: **end if**

Drzewa słownikowe (TRIE)

- przeszukując drzewo binarne, w każdym kroku z porównania kluczy wykorzystujemy tylko jeden bit informacji (przejście w lewo/ przejście w prawo)
- w drzewach słownikowych wykorzystujemy tej informacji więcej
- drzewa są bardziej rozgałęzione (już nie tylko binarne)
- asymptotyczna złożoność operacji pozostaje taka sama ($O(h)$), ale zmniejsza się wysokość — tę samą ilość węzłów możemy umieścić w drzewie o mniejszej wysokości

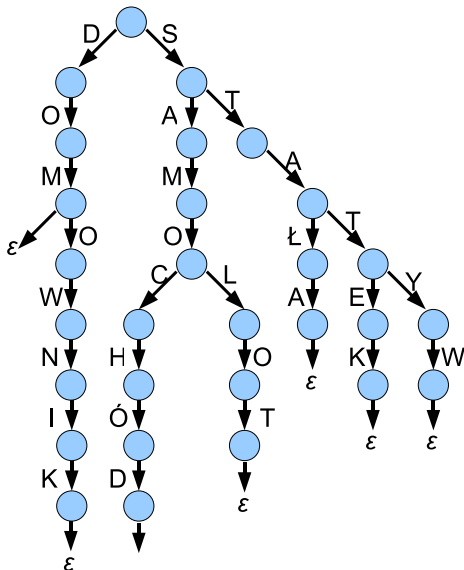
Drzewa słownikowe (TRIE)

- klucz dzielimy na litery (gdy przechowujemy liczby, literą może być pojedyncza cyfra lub grupa kilku cyfr, w przypadku adresu IP literą może być jeden oktet)
- każdy węzeł drzewa posiada maksymalnie tyle potomków, ile wynosi rozmiar alfabetu, krawędzie prowadzące do potomków są poetykietowane kolejnymi literami
- każdy węzeł posiada dodatkowo znacznik określający, czy słowo kończące się w tym węźle należy do słownika (oraz ewentualnie dodatkowe dane, powiązane z kluczem)

Drzewa słownikowe (TRIE)

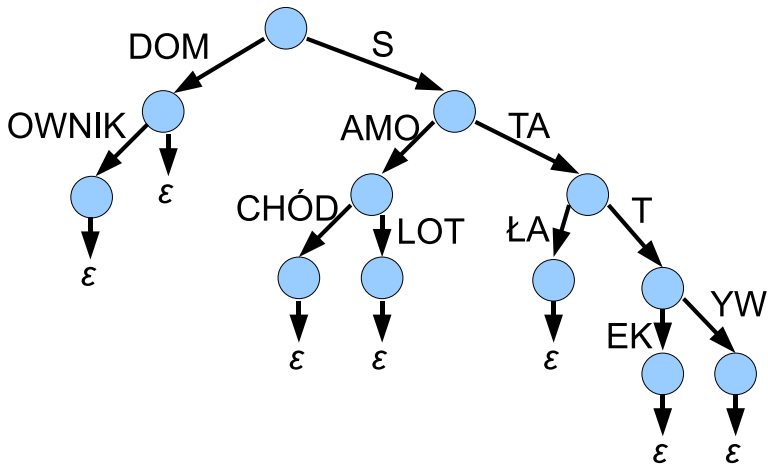
- przechodząc po drzewie, w każdym kroku wybieramy potomka wskazywanego przez krawędź z etykietą równą bieżącej literze
- usuwając węzeł, należy sprawdzić, czy jest to ostatni potomek rodzica — jeżeli tak, należy usunąć także rodzica, itd.

Drzewa słownikowe (TRIE)

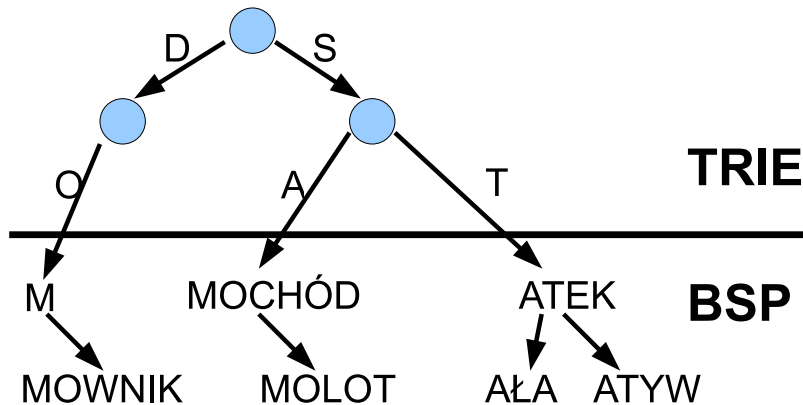
- w przypadku rzadkiego drzewa struktura będzie alokowała sporo nieużywanej pamięci
- kompresja ścieżek — ścieżki “zwijamy” w jedną krawędź
- etykietami są teraz napisy (zamiast pojedynczych liter)
- komplikuje to jednak operacje na drzewie (np. podczas dodawania czasem trzeba dodać węzeł wewnątrz krawędzi)

Kompresja ścieżki

- większość wyrazów różni się na kilku początkowych literach — w słowniku istnieje dużo różnych kombinacji pierwszych kilku liter
- końcówki wyrazów są mniej zróżnicowane

Drzewa heterogeniczne

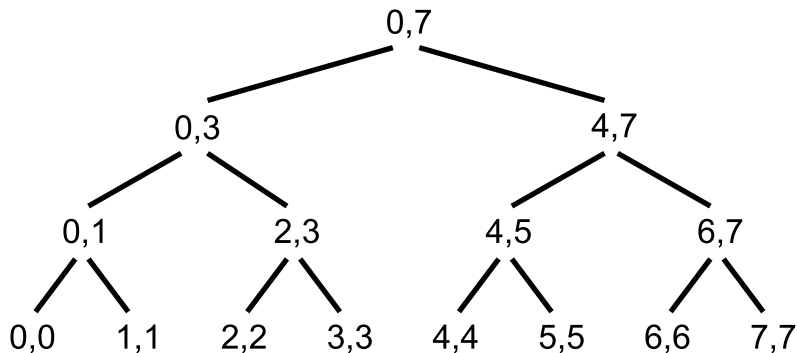
- większość wyrazów różni się na kilku początkowych literach — w słowniku istnieje dużo różnych kombinacji pierwszych kilku liter
- końcówki wyrazów są mniej zróżnicowane

- zwykłe drzewo słownikowe, w którym kluczami są liczby całkowite o ustalonej liczbie bitów
- dzielimy liczby na litery po k bitów (np. 32 bitowe liczby na 4 litery po 8 bitów)
- ostatni poziom, zamiast wskaźników, przechowuje dane powiązane z kluczami

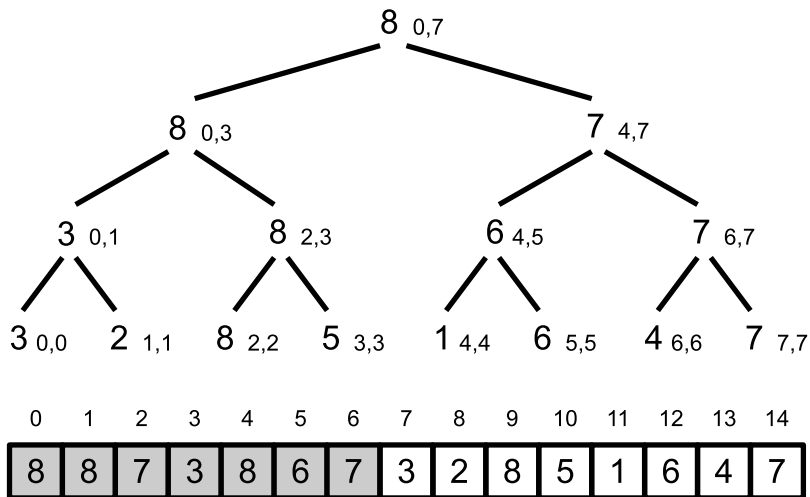
- mamy n danych: a_0, \dots, a_{n-1}
- potrzebujemy pewnej “zagregowanej” informacji na temat dowolnego podprzedziału $[0, n - 1]$, np.
 - minimum
 - maksimum
 - suma
 - średnia
 - itp.
- wiele zapytań o różne podprzedziały
- naiwne podejście: $O(nm)$ gdzie m to liczba zapytań

- drzewo przedziałowe =
kopiec (struktura) + wzbogacone drzewo binarne
- każdy węzeł odpowiada pewnemu podprzedziałowi
- liście przechowują dane dla jednoelementowych podprzedziałów
- węzły wewnętrzne przechowują dane dla sumy podprzedziałów swoich dzieci
- jeżeli $n \neq 2^k$ uzupełniamy nieistotnymi elementami
($-\infty$ dla maksimum, $+\infty$ dla minimum, 0 dla sumy itp.)

Drzewo przedziałowe

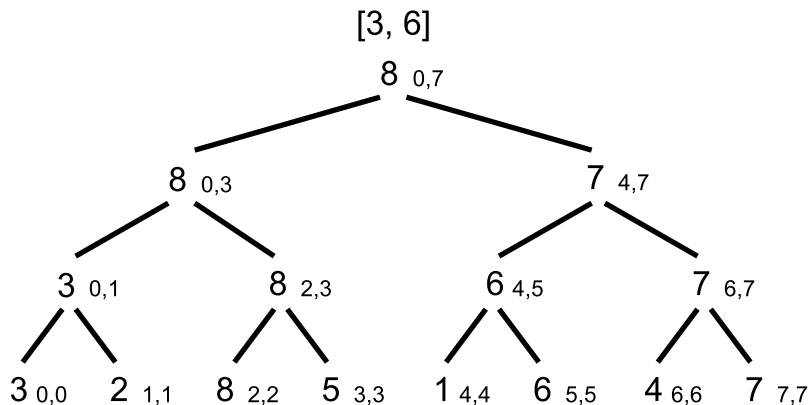
Drzewo przedziałowe

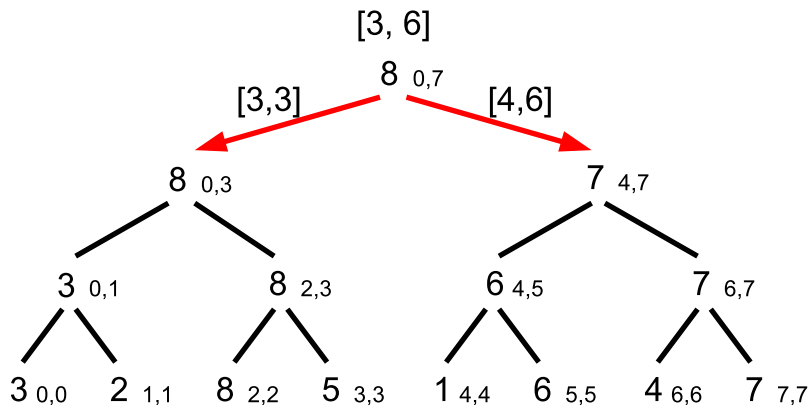
- budowa drzewa — podobnie jak budowa kopca
- zamiast własności kopca — odpowiednio minimum, maksimum czy suma dzieci
- umożliwia zmianę wartości elementów (jaka złożoność?)

- zadając pytanie o zagregowaną wartość na podprzedziale $[a, b]$
 - startujemy w korzeniu
 - jeżeli podprzedział jest identyczny z przedziałem węzła, zwracamy wartość z węzła
 - jeżeli podprzedział zawiera się wewnątrz jednego z dzieci przechodzimy do tego dziecka
 - jeżeli podprzedział ma część wspólną z lewym i prawym dzieckiem rekurencyjnie schodzimy do obu dzieci, odpowiednio ograniczając podprzedział
- złożoność $O(\log n)$
- ile razy “rozgałęzimy” wyszukiwanie (ostatni punkt)?

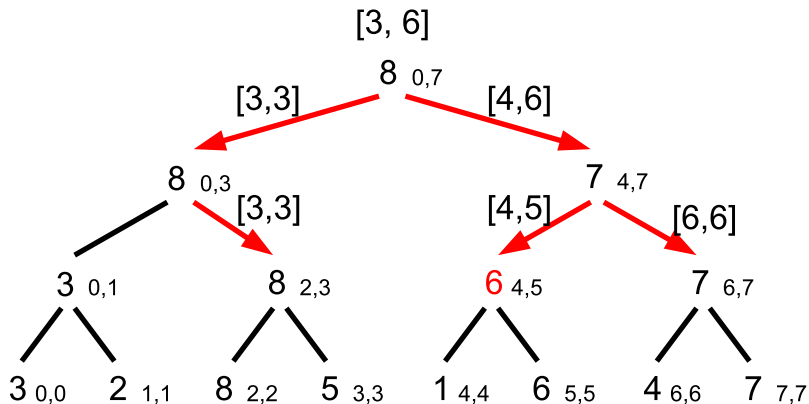
Drzewo przedziałowe

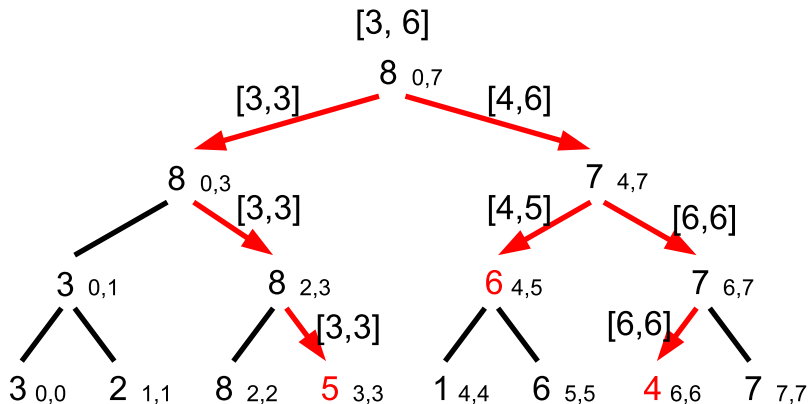
Drzewo przedziałowe

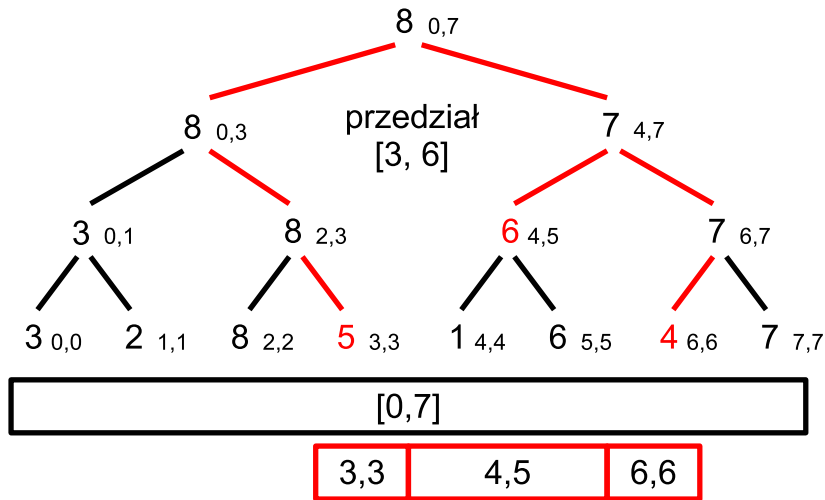
Drzewo przedziałowe

Drzewo przedziałowe

Drzewo przedziałowe

- złożoność odpowiedzi na m zapytań: $O(n + m \log n)$;
budowa drzewa zajmuje $O(n)$